

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75 % osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Genus Investments v. Komise

(Věc T-765/19)

(2020/C 45/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Genus Investments (Basingstoke, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75 % osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.

10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejích úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Just Eat Holding v. Komise

(Věc T-766/19)

(2020/C 45/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Just Eat Holding Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU nebo volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.